

Vrijwillig de armoede in

FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Lieve familie, vrienden en kennissen,

De laatste keer dat u van mij hoorde, was begin december 2019. In de tussentijd is er veel gebeurd en graag vertel ik u hier meer over in deze nieuwsbrief. Op het moment dat ik u schrijf is het half februari 2020, dit betekent dat ik nu zo'n vijf en een halve maand in Bogotá ben.

Onrust in de stad

Waarschijnlijk heeft u in Nederland ook het een en ander ervan meegekregen maar het eind van 2019 was een rumoerige tijd in Bogotá. Er waren veel protesten en dit zorgde ervoor dat de stad minder toegankelijk werd. Zo werd het openbaar vervoer behoorlijk ontregeld en werden winkelramen dichtgetimmerd om schade door de protesten te minimaliseren. Daarnaast werd er geen alcohol meer verkocht en werd er een avondklok ingesteld. De protesten zorgden ervoor dat ik twee dagen niet naar Oasis kon gaan in verband met mijn veiligheid en moeilijkheden met de bus.

Samenwerking met Claudia

Helaas waren de busmoeilijkheden niet de enige uitdagingen waar ik in deze periode mee te maken kreeg. In mijn vorige nieuwsbrief schreef ik u dat mijn directe collega Claudia na haar revalidatie was teruggekeerd in Oasis en wij op dat moment net begonnen waren met onze samenwerking; ongeveer twee weken. Onze werkrelatie had een prima start maar helaas ging het na deze start vrij snel – en vrij ver – bergafwaarts. Claudia werkte het liefste alleen en de manier waarop zij met mij omging zorgde ervoor dat ik het gevoel kreeg dat ze vrijwel altijd boos op mij was en ik niets goed kon doen of zeggen. De directie van Oasis vertelde mij dat Claudia moeite heeft met het tonen van empathie. Wanneer ik in haar omgeving was, kon ik totaal niet mijzelf zijn en had ik het gevoel dat ik op eieren moest lopen. Ze had er geen interesse in om mij dingen uit te leggen en deed het liefste alsof ik er simpelweg niet was, terwijl ik volledig van haar afhankelijk was. Ik ervoer de situatie als erg onprettig en

dat resulteerde erin dat ik met weinig plezier naar Oasis ging.

Evaluatie met directie

Het was lastig voor mij om deze samenwerkingsmoeilijkheden te verwoorden in het Spaans en in een cultuur die minder direct is dan de Nederlandse. Maar uiteindelijk heb ik een gesprek met de directie gevoerd en de situatie en mijn gevoelens uitgelegd – met behulp van mijn grote vriend Google Translate. Gelukkig begreep de directie mijn ervaringen – ik was niet de eerste die tegen deze moeilijkheden aanliep – en steunden zij mij. Omdat dit gesprek vlak voor de zomervakantie plaatsvond, besloten we om in het nieuwe jaar te gaan kijken hoe we hier een andere draai aan konden geven.

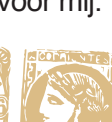

ROMY SLOOD

BOGOTÁ, COLOMBIA

Thuiskomen

De situatie in Oasis viel mij mentaal gezien vrij zwaar. Gelukkig had ik Domitille met wie ik hierover kon praten. Daarnaast was dit de periode waarin u mijn eerste nieuwsbrief ontving. De lieve berichtjes die ik naar aanleiding van deze brief van u kreeg, zorgden ervoor dat ik mij ook vanuit Nederland erg gesteund voelde. Het doet mij onwijs goed dat ik deze missie niet alleen hoeft te dragen en met u mag delen. Het geeft mij veel vreugde dat wij in gedachten en gebed met elkaar verenigd zijn. Daarnaast is het voor mij ontzettend fijn om op zondag thuis te mogen komen in Gods huis. Ik bevind me in een situatie waar vrijwel alles anders en nieuw is, ik geen automatische piloot heb en altijd alert moet zijn. De H. Mis geeft mij een houvast, waarin ik weet wat er gaande is, waar ik mij op mijn gemak en welkom voel en waarin ik onderdeel ben van een gemeenschap. Ik kan de preek weliswaar niet altijd helemaal begrijpen maar dat maakt de H. Mis niet minder belangrijk voor mij.

Wake bij Dia de las Velitas

Jaarafsluiting

Van half december tot half januari jl. had ik zomervakantie omdat Oasis in deze periode gesloten was. De Colombiaanse schoolvakantie startte ongeveer de derde week van november en eindigde de derde week van januari. Voordat mijn zomervakantie begon, was er een jaarafsluiting in Oasis. Dit was het moment waarop wij afscheid namen van mijn Franse Fidesco collega's Benoît en Blandine, waarover ik u in mijn vorige nieuwsbrief heb verteld.

Dia de las Velitas

Ondanks dat er al veel eerder kerstversiering te zien is in de Colombiaanse straten en huizen, is het officiële begin van de kersttijd in Colombia de "Dia de las Velitas" (dag van de kaarsjes). Deze dag wordt gevierd op de nationale feestdag van de Onbevleete Ontvangenis van Maria (8 december). De avond voor deze dag komen grote groepen mensen bij elkaar om samen kaarsen aan te steken, vaak onder genot van (kerst)muziek en andere optredens. Dit is dan ook wat ik heb gedaan met enkele vrienden. Het was een mooie, gemoedelijk avond, die helaas voor twee van mijn vrienden minder gemoedelijk eindigde. Zo werden zij, toen zij naar huis gingen na afloop van het evenement, in de straat waar één van hen woont, beroofd door twee mannen met pistolen.

Novena

De Novena is een reeks gebeden die door veel Colombianen wordt gebeden van 16 tot 25 december jl. (de negen dagen voor kerst). Elke avond van deze negen dagen komen families, vrienden en buren bij elkaar – steeds in een ander huis – om samen het gebed van die avond te bidden, te zingen en te eten. Naast een religieus moment is dit ook een erg sociaal moment waarop je met de mensen die je dierbaar zijn de tijd voor kerst viert en je klaar maakt voor de komst van Jezus. Zelf heb ik enkele van deze negen dagen een Novena mee mogen vieren. Zo was ik de eerste avond bij Sandra en haar familie en heb ik er een aantal in Villa de Leyva gevierd.

Villa de Leyva

Van 21 tot 26 december jl. was ik – samen met de andere Fidesco vrijwilligers van Colombia – in Villa de Leyva om Kerstmis te vieren. Het gezelschap bestond

uit Hélène & Anne-Marie, Jean-François & Amandine (met hun twee kinderen van 8 maanden en 3 jaar) en Domitille en ik. Het was de bedoeling dat Nicolas en Marie-Adélaïde er ook bij zouden zijn met hun vier kinderen. Dit kon alleen niet omdat hun jongste dochter (8 maanden) moest worden opgenomen in het ziekenhuis in Bogotá. Zij had een longontsteking gekregen en moest zelfs een aantal dagen aan de beademing. In Villa de Leyva bevonden wij ons in een Ciudad de Dios (Stad van God). Ciudad de Dios is een stichting die 20+ "vestigingen" in Colombia heeft. In een Ciudad de Dios wonen bijvoorbeeld families samen in gemeenschap, al dan niet met gewijde broeders en/of zusters. Afhankelijk van de vestiging kan het ook een internaat zijn of wonen er ouderen of kinderen die geen ouders meer hebben. Zowel de missies van Hélène en Anne-Marie (Arcoiris) als het gezin van Jean-François en Amandine (Quimbaya) bestaan uit het leven in zo'n gemeenschap. Onze vijf dagen in de Ciudad de Dios van Villa de Leyva waren voor Domitille en mij een beetje een mini-retraite, waarbij we dagelijks de H. Mis konden vieren en er ook andere gebeden plaatsvonden (zoals de Novena). Ik vond het ontzettend leuk om samen met mijn medevrijwilligers kerst te kunnen vieren, zowel om te horen over hoe zij hun missies beleven, als om hen te leren kennen. Hélène is Frans en Anne-Marie Belgisch (maar spreekt geen Nederlands) en zij spreken beiden geen Engels. Dus tijdens de voorbereidingsdagen in Frankrijk, voordat wij allen naar Colombia vertrokken, was het voor mij moeilijk om een gesprek met hen te voeren. Nu we allemaal beter Spaans kunnen, was het eindelijk mogelijk om meer over elkaar te weten te komen.

Zomervakantie

Naast onze vijf dagen in Villa de Leyva hebben Domitille en ik de kans gegrepen om tijdens onze vakantie meer van Colombia te zien. Zo zijn wij voor Kerstmis naar het eiland San Andrés gegaan dat aan de oostkust van Nicaragua ligt, en zijn wij na kerst naar de noordkust van Colombia gegaan. Het hoogtepunt van deze twee reizen was voor mij de vierdaagse hike naar de Ciudad Perdida; Verloren Stad (zie de "profielfoto" van deze nieuwsbrief). Het was ontzettend verfrissend om uit de vervuilde lucht van Bogotá te zijn en in het lekkere warme weer te kunnen rondlopen. Echter moesten we wel opletten waar we rondliepen. Zo hebben Domitille en ik tijdens onze vakantie tweemaal een politie-escorte gehad. Een van de twee situaties was toen wij met twee anderen om 17:00 uur 's middags de zonsondergang op het strand wilden bekijken

COLOMBIA

ROMY SLOOT

Uchuva (goudbes) plukken in de kas van onze moestuin

en de politie ons daar kwam opzoeken om ons te vertellen dat wij ons in een onveilige situatie bevonden. De politie begeleidde ons toen naar een andere plek.

Veiligheid

U zult wellicht gemerkt hebben dat ik zowel in mijn eerste nieuwsbrief als in deze het punt van veiligheid heb aangestipt. Het dringt steeds meer tot mij door dat het referentiekader dat ik heb vanuit mijn Nederlandse leven niet volstaat op het gebied van veiligheid in Colombia. Ik voel mij hier vrijwel nooit onveilig maar situaties zoals de avond dat mijn vrienden beroofd werden en de twee politie-escortes op vakantie zorgen ervoor dat ik mij steeds beter realiseer dat mijn gevoel van veiligheid en de realiteit totaal niet overeenkomen. Het advies: “Denk goed na” is vrijwel zinloos omdat wanneer ik nadenk, ik niet tot de conclusie kom dat het om 17:00 uur 's middags op het strand onveilig is. Maar dit blijkt wel het geval te zijn. Ik doe mijn best om niet in onveilige situaties terecht te komen, maar soms heb ik het idee dat dit een vrijwel onmogelijke opgave is.

Het nieuwe jaar

Op 16 januari jl. begonnen we weer met werken in Oasis, waarbij de eerste anderhalve week de organisatie van de inventaris en andere praktische zaken betekende. De tweede volledige week stond in het teken van vorming en teambuilding. Zo kregen wij bijvoorbeeld presentaties over de thema's 'luisteren' en 'non-verbale communicatie', en gingen wij met z'n allen bowlen. De eerste week van februari ging de inschrijving bij Oasis open en na deze week begonnen de activiteiten weer “echt”.

Bowlen met de medewerkers van Oasis

Met betrekking tot mijn kennis van de Spaanse taal is het nieuwe jaar goed begonnen. Ik merkte tijdens Kerstmis dat van de een op de andere dag het kwartje viel waardoor het Spaans mij makkelijker afging. Zo kon ik bijvoorbeeld vrij goed communiceren met mijn mede Fidesco vrijwilligers. Deze stijgende lijn heb ik vast kunnen houden, ondanks dat ik sinds het schrijven van mijn vorige nieuwsbrief geen lessen meer heb kunnen volgen. Ik voel mij nu redelijk zeker over dat ik mijn mening en gedachten in het Spaans kan verwoorden. Inmiddels hebben Domitille en ik ons Engelstalige huishouden vervangen door een Spaanstalig huishouden!

Aanpassing werkzaamheden

Zoals eerder vermeld, heb ik in het nieuwe jaar een gesprek gevoerd met de directie over hoe wij de situatie van mijn samenwerking met Claudia konden aanpakken. Wij zijn tot de conclusie gekomen dat het voor het milieuproject niet handig is wanneer ik hiermee stop. Zo ziet Oasis graag dat ik mij onder andere ga focussen op het schrijven van een projectplan. Het is momenteel nog vrij onduidelijk waar Oasis naartoe wil met alle losse activiteiten waaruit het milieuproject bestaat. Wat is het resultaat van de dingen die wij doen en wat is ons doel? Het is aan mij om hier meer structuur aan te geven. Vanzelfsprekend doe ik dit gedeeltelijk met Claudia aangezien zij meer ervaring en kennis over het project heeft. Daarnaast zijn er andere projecten binnen het milieuproject – zoals een uitwisseling met een Franse organisatie in juli – waar ik mij mee bezig zal houden. Mijn werkzaamheden binnen het milieuproject nemen twee à tweeënhalve dag per week in beslag. De rest van de week ga ik mij nadrukkelijker bezighouden met Oasis in het algemeen, op het gebied van communicatie, fondsenwerving en het ontwikkelen van partnerschappen met andere organisaties in de stad. Daarnaast zal ik ook meer betrokken worden bij het onderwijsproject om hierin bijvoorbeeld een milieu-aspect te verwerken voor de kinderen. Ik hoop dat mijn samenwerking met Claudia zal verbeteren nu we in het milieuproject duidelijker hebben bepaald wie welke verantwoordelijkheid draagt. Tevens ben ik blij dat ik door deze veranderingen minder afhankelijk van haar wordt. Tijdens de eerste werkweken in het nieuwe jaar lijkt het er vooralsnog op dat onze samenwerking iets verbeterd is. Ik hoop van harte dat we dit vast kunnen houden. Dit in samenwerking met het feit dat mijn Spaans weer stukken vooruit is gegaan, zorgt ervoor dat ik steeds meer mijn plekje vind in Oasis en Bogotá. Ik dank God dat Hij mij hier

project manager

Calle 72: de straat waar ik woon

Kerstmis in Villa de Leyva

Met lokale jongeren in een moestuin in San Luis

naartoe heeft gestuurd, maar Hij maakt het mij niet makkelijk. Desalniettemin blijf ik positief en vol vertrouwen dat het hier steeds beter met mij zal gaan!

Bedankt!

Ik dank u nogmaals hartelijk voor de steun die u mij geeft. Ondanks dat wij geografisch gezien ver van elkaar verwijderd zijn, voel ik mij nooit alleen, mede dankzij u. Tot over drie maanden!

Hartelijke groeten,

Romy Sloot

Met collega's en bezoekers op de foto

Wat is FIDESCO

FIDESCO (samengevoegd van Fides (Geloof) en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1981 door de Gemeenschap Emmanuel in Frankrijk is opgericht. Fidesco zendt professionals over de hele wereld uit om bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco werkt altijd samen met de lokale kerk om juist de lokale ontwikkeling door kleinschalige projecten te stimuleren. Fidesco heeft meer dan 1600 vrijwilligers uitgezonden, waarvan 24 Nederlanders. Na een voorbereidingstraject gaan de vrijwilligers twee jaar op missie. Fidesco is als Internationale vrijwilligersorganisatie geaccrediteerd bij het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken en is verder lid van verschillende NGO platforms. In Nederland is Fidesco erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Hoe kunt u bijdragen?

Fidesco biedt u verschillende mogelijkheden om de missies van Nederlandse vrijwilligers of onze projecten financieel te ondersteunen. U kunt daarbij rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding. Steun ons via:

1) De antwoordcoupon

U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres te sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

2) Internet

Op de website www.fidesco.nl vindt u de mogelijkheid om via IDEAL op veilige wijze online te doneren.

3) Per bank

U kunt het geld rechtstreeks overmaken op bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Venlo o.v.v. de desbetreffende vrijwilliger of project.

Wij verzoeken u vriendelijk uw naam en adres onder vermelding van de desbetreffende donatie te mailen naar info@fidesco.nl of te sturen aan Stichting Fidesco Nederland in Voorhout. U kunt daarbij aangeven of u de missieverslagen wenst te ontvangen. Nadat u een gift heeft gegeven, houden wij uw adres in ons adressenbestand, en zullen u twee keer per jaar extra op de hoogte houden van onze activiteiten. Als u dit niet wilt, kunt u zichzelf schriftelijk afmelden hiervoor.

Bij voorbaat dank, Johannes Witt

nr.2

Voor informatie of sponsoring:
Rooseveltlaan 2
2215 NX Voorhout

tel.: 0852-731732
info@fidesco.nl
www.fidesco.nl